

allerførste Nød med at bjerge det Allernødvendigste ved Udøvelsen af deres Bedrift. Ser man ikke rundt om i Landet Interessen for at opbjælpe vore Fiskerier yttre sig ved Danneisen af Altkiesfiskerier; men hvad bliver Resultatet af disse Altkiesfiskeriers Virksomhed? Hidtil har det været det, at det efter nogle Aars Forløb har vist sig, at de Kapitaler, der ere blevne stukne i Foretagender af denne Art, maa siges at være fastede i Havet. Der er ogsaa en anden Omstændighed, som maatte opfordre til at være opmærksom paa hele dette store Spørgsmaal; og det er, at Fisk efterhaanden her i Landet bliver dyrere og dyrere. Dette funde og tidlige saa billige Næringsmiddel forbyres med hver Dag, og det er virkelig en Omstændighed, som ikke bør falde Udet i Bægtkaalen, naar man tager det hele Spørgsmaal under Overveelse. Jeg tror derfor, at der er fuldt saa megen Anledning til ogsaa paa dette Omraade at give passende og hensigtsmæssige Bestemmelser, som man har givet saadanne med Hensyn til Udøvelse af Jagten. Der turde endog saa i den allerseneste Tid være forøget Opfordring til at træffe lignende Bestemmelser paa dette Gebet, som det jo vil være den høitærede Minister bekendt, at man paa flere Steder her i Landet viser stor Interesse for igjen at befolke vore Aaer og Indsøer med Fisk; men hvad nytte alle disse Bestrebelse til, da dog disse Folk, der interessere sig saa levende derfor, efter nogle Aars Forløb maa erkjende, at alt deres Arbeide og Møie er fuldstændig spildt, fordi der ikke stilles nogen som helst fornuftig Begrændsning og Regel op for, hvorledes og til hvilke Tider man da tør udøve Fiskeri i Aaer og Indsøer. Jeg er ikke saghyndig i hele dette Spørgsmaal og skal derfor ikke drifte mig til at angive i Detaillen Regler, der burde ligge til Grund for en fornuftig Lovgivning om Fiskeriet; men der er dog visse Grundsætninger, som jeg tror, at Alle, selv Uindviede, maatte kunne blive enige om. Den første Grundsætning maatte da være den, at man søger for, at Befolkningen i Havet kan sikkes en passende Tilvæxt. Dette Formaal opnaar man efter min Mening væsentlig derved, at man bestemmer,

at der ved Fiskeriets Udøvelse kun anvendes saadanne Redskaber, at de unge Fisk ikke blive dragne med op af Havet. Der burde altsaa træffes lignende Bestemmelser ogsaa for det øvrige Land som de, der nu ere trufne for Limfjorden, og som jeg har nævnt allerede vare foreskrevne i Christian den 5tes danske Lov. Den anden Grundsætning, som jeg tror en fornuftig Fiskerilov maatte hylde, er den, at man forbyder Fiskeriet i den Tid, da det kun giver et daarligt Udbytte, fordi Fisken til visse Aarstider er mager og som Følge deraf af ringe Værdi, og den tredje Opgave, som ikke vilde være af den mindste Betydning, er, at man træffer saadanne Bestemmelser, at det bliver muligt at overholde den Lovgivning, som man maatte blive enig om at give for dette Forhold. Det vil nu ikke falde mig ind med Hensyn til det sidste Punkt at foreslaa en lignende Statskontrol som den, man for Tiden har ved Fiskeriet i Limfjorden. Der er jo over denne Kontrol blevet ført forskjellige Anker, som jeg vel for mit personlige Vedkommende tror ubegrundede, men alene den finansielle Side af Sagen maatte dog gjøre betænkelig ved at foreslaa noget Lignende; naar der er Tale om den Kontrol, der skal udøves i et saa stort Omfang som det, der her vilde være Spørgsmaal om. Men jeg kan heller ikke skjønne rettere, end at det ialtfald ikke vilde være forbundet med uoversigtelige Bæmseligheder uden en særlig Statskontrol at hævde Overholdelsen af en almindelig Fiskerilov, idet man gjør Overtrædelser af Loven til Gjenstand for offentlig Politifølgning, og for at stærke Tilsynet tager til Assistance det ikke ringe Antal af Soldkrydsere, som Aar ud og Aar ind færdes paa vore Kyster. Jeg er efter alt Foransøgt overbevist om, at det vilde vinde almindelig Paa- skjønnelse i hele Landet, hvis den høitærede Indenrigsminister vilde tage dette Spørgsmaal under fornyet alvorlig Overveelse, saa at han i en ikke fjern Fremtid kunde forelægge den lovgivende Forsamling en almindelig Fiskerilov. Da jeg har Ordet, turde jeg maaske tillige tillade mig at rette en Forespørgsel til den høitærede Indenrigsminister, om der er kommet noget Resultat ud af den Genvendelse, som det er mig bekendt, at Udenrigsministeren